

Příloha k protokolu o SZZ č.

Vysoká škola: JU v Č. Budějovicích

Pedagogická fakulta

Pracoviště: katedra společenských věd

Datum odevzdání posudku: 23.1.2023

Jméno a příjmení studenta: Dita
Panušková

Obor: Společenské vědy se zaměřením na
vzdělávání

Oponent bakalářské práce:
PhDr. Vladimír Hanáček, Ph.D.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: Vývoj vybraných pionýrských skupin v okrese Klatovy v letech 1990 - 2000

Kritéria hodnocení práce (označte vždy právě jednu z možných známek):

1. Struktura práce (úplnost, logická posloupnost a vyváženost kapitol, rozsah práce)

- A – výborně
- B – velmi dobře
- C – dobře**
- N – nevyhověl/a

2. Metodologická a metodická stránka práce (stanovení hypotéz/cílů práce, vhodnost a kvalita dat a metod)

- A – výborně
- B – velmi dobře
- C – dobře**
- N – nevyhověl/a

3. Práce s literaturou a dalšími informačními zdroji (výběr, správná citace, použití, dodržování bibliografických norem)

- A – výborně
- B – velmi dobře
- C – dobře**
- N – nevyhověl/a

4. Odborná správnost – znalost problematiky (prokázání znalosti řešené problematiky, prokázání specifických znalostí, schopnost aplikovat znalosti na konkrétní problém)

- A – výborně
- B – velmi dobře
- C – dobře**
- N – nevyhověl/a

5. Zhodnocení výsledků, naplnění cílů, aplikovatelnost v praxi

- A – výborně
- B – velmi dobře
- C – dobře**
- N – nevyhověl/a

6. Úroveň jazykového a stylistického zpracování

- A – výborně
- B – velmi dobře
- C – dobře**
- N – nevyhověl/a

7. Formální a grafická úroveň práce

- A – výborně
- B – velmi dobře**
- C – dobře
- N – nevyhověl/a

Závěrečné shrnutí, komentáře, otázky k obhajobě:

Navrhovaná klasifikace (výsledná známka není aritmetickým průměrem známek jednotlivých kritérií hodnocení práce):

- A – výborně
- B – velmi dobře
- C – dobře**
- N – nevyhověl/a

Studentka předložila bakalářskou práci na téma, jemuž v odborné komunitě není věnována přílišná pozornost. Obecná znalost Pionýra coby společenské organizace zaměřené na práci s dětmi se v široké veřejnosti pohybuje hlavně při vědomí jeho role před listopadem 1989. Z tohoto hlediska je zajímavé se právě na toto téma zaměřit, a to i vhodně vybranou případovou studií jednoho okresu, resp. třech pionýrských skupin v něm (byť v rozhovorech autorka hovoří i s členy Pionýra odjinud, což bohužel úplně nezdůvodňuje). Autorka v úvodní části popsala dějiny pionýrské organizace, její původ v sovětském Rusku po roce 1917 a následně postupné etablování po roce 1948 i v Československu, kdy se Pionýr jednak vydělil a fakticky nahradil původního Junáka, nicméně zároveň se stal ústřední dětskou organizací komunistického režimu přímo zaměřenou na ideologickou indoktrinaci dětí, navíc organizačně spojenou s ČSM. Autorka správně připomíná i rozpad ČSM na jaře 1968 a první organizační svébytnost Pionýra. Nerozvíjí už ovšem dopodrobna, co to znamenalo pro obsahovou náplň činnosti. Připomíná i následné perzekuce pionýrských funkcionářů z dob Pražského jara normalizačním režimem, ovšem bez bližšího upřesnění, zda byly zapříčiněny jejich politickým angažmá v rámci obrodného procesu, nebo právě snahou Pionýra fakticky depolitizovat. Detailně

popisuje činnost Pionýra coby součásti SSM v době normalizace i složitý proces organizačního a materiálního osamostatnění Pionýra v roce 1990, včetně jeho nového apolitického zaměření. Následuje popis tří pionýrských skupin v okrese Klatovy: PS Otava Sušice, PS Prácheň Horažďovice a PS Tuláci Klatovy, včetně přehledu vývoje členské základny od roku 1990 po současnost (z toho hlediska ovšem nerozumím, proč je časové vymezení v zadání práce ohraničeno rokem 2000?). Poslední část tvoří polostrukturované rozhovory s pěti pionýrskými činovníky, které ovšem autorka toliko shrnuje celistvým textem. V těchto rozhovorech je poukazováno na to, že tito činovníci si našli cestu k Pionýru již před rokem 1989, v několika případech dokonce dělali tehdy placené vedoucí pionýrských skupin při ZŠ, nicméně po roce 1989 v organizaci zůstali, přičemž opustili jakoukoliv politickou a ideologickou náplň činnosti. Zde by bylo vhodné se zeptat, jestli motivace volnočasové práce s dětmi pro ně byla stěžejní i před rokem 1989, a tedy režimní pozici Pionýra vnímali ryze formálně, a nebo jsou ochotni si přiznat, že je k Pionýru přivedla režimní konformita. Samozřejmě je zde riziko, že to respondent zpětně nepřizná, nicméně autorka se na to bohužel ani neptá.

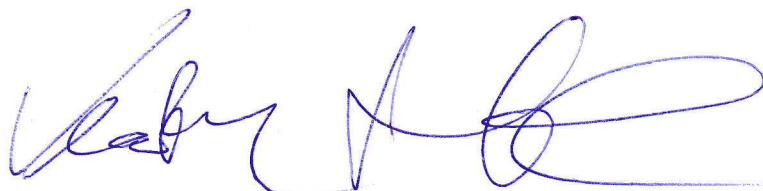
Velkým nedostatkem formální roviny práce je poněkud chaotický výklad dějin Pionýra, v němž autorka přeskakuje z jednoho časového úseku na druhý, několikrát opakuje již jednou řečené a výklad tak znepřehledňuje či banalizuje podstatné. Za nevhodnou považuji i heuristickou práci s dobovými zdroji, především Pionýrskou encyklopedií Zdeňka Svatoše z roku 1978, v níž se skrze přímé citace nevyvarovává textového užití dobové frazeologie, což působí v práci velmi nevhodně. „Budování rozvinuté socialistické společnosti“ se dá slovníkem dnešního společenskovědního výzkumu označit i zcela jinak, např. „ideologickou a politickou loajalitou či konformitou s komunistickým režimem“. Konečně radno vytknout i některé poměrně fatální pravopisné chyby, které se dají odstranit pozorným přečtením textu. Tvar „vysela otázka“ (str. 17) odhaluje minimálně, že práce byla poněkud „šita horkou jehlou“...

Otázky, které by studentka měla při obhajobě zodpovědět, jsou tyto:

- 1) Proč autorka vymezuje v názvu rámec práce lety 1990 – 2000, když v reálném popisu činnosti pionýrských skupin se pohybuje v širším časovém horizontu až po současnost?
- 2) Byla organizační samostatnost Pionýra v roce 1968 výrazem depolitizace jeho činnosti nebo spíš výrazem podpory obrodného procesu ze strany jeho vedoucích činovníků?
- 3) Proč zůstali činovníci věrní Pionýru po roce 1990, když apolitickou práci s dětmi šlo provozovat v mnoha jiných podobách a organizacích?
- 4) Proč je v Plzeňském kraji tak velké množství pionýrských skupin (31) a v sousedním Jihočeském tak málo (pouze 6)?

Celkově navrhuji hodnocení Dobře.

V Českých Budějovicích dne 23.1.2023



Podpis recenzenta bakalářské práce